MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 6 listopada 2017 r.

P_1054349

PZ-II.7222.73.2017.KS

DECYZJA Nr 97/17/PZ.Z

Na podstawie art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz.1257), art. 201 ust.1, art. 214 ust.5, art. 378 ust.2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.), oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 935), po rozpatrzeniu wniosku ENEA Wytwarzanie sp. z o.o., Świerże Górne, 26-900 Kozienice,

zmienia się

decyzję Wojewody Mazowieckiego z dnia 20 grudnia 2005 r., znak: WŚR.I.6640/13/6/05, udzielającą ENEA Wytwarzanie sp. z o.o., Świerże Górne, 26-900 Kozienice (REGON: 670908367, NIP: 812-000-54-70), pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej 7 346 MWt, zlokalizowanej na terenie ww. Zakładu, zmienioną decyzją Wojewody Mazowieckiego z dnia 5 lipca 2007 r., znak: WŚR.I.JB/6640/43/06, a także decyzjami Marszałka Województwa Mazowieckiego: Nr 55/08/PŚ.Z z dnia 15 września 2008 r., znak: PŚ.V./KS/7600-92/08, Nr 40/10/PŚ.Z z dnia 25 maja 2010 r., znak: PŚ.V/KS/7600-129/08, Nr 60/10/PŚ.Z z dnia 1 lipca 2010 r., znak: PŚ.V/KS/7600-129/08, Nr 117/10/PŚ.Z z dnia 15 grudnia 2010 r., znak: PŚ.V/WŚ/7600-129/08,Nr 106/11/PŚ.Z z dnia 14 października 2011 r., znak: PŚ.V/WŚ/7600-129/08 (sprostowaną postanowieniem z dnia 9 grudnia 2011 r., znak: PŚ.V/AT/7600-129/08), Nr 103/12/PŚ.Z z dnia 7 sierpnia 2012 r., znak: PŚ.V/WŚ/7600-129/08, Nr 89/13/PŚ.Z z dnia 28 czerwca 2013 r., znak: PŚ.V/KS/7600-129/08, Nr 299/15/PŚ.Z z dnia 26 października 2015 r., znak: PŚ.V/IP/7600-129/08, Nr 370/15/PŚ.Z z dnia 31 grudnia 2015 r., znak: PŚ.V/WŚ/7600-129/08 oraz Nr 93/16/PŚ.Z z dnia 11 lipca 2016 r., znak: PŚ-V.7222.134.2016.MR, w następujacy sposób:

1) w części II. decyzji zdanie: „Elektrownia jest zawodową elektrownią systemową, kondensacyjną z otwartym układem chłodzenia skraplaczy z rzeki Wisły, w której energia elektryczna wytwarzana jest przez 8 bloków po 225-228 MW i 2 bloki po 560 MW.

Łączna moc zainstalowana brutto wynosi 2 960 MWe, natomiast moc osiągalna brutto Elektrowni wynosi 2 938 MWe." otrzymuje następujące brzmienie:

„Elektrownia jest zawodową elektrownią systemową, kondensacyjną z otwartym układem chłodzenia skraplaczy z rzeki Wisły, w której energia elektryczna wytwarzana jest przez 8 bloków po 225-228 MWe i 2 bloki po 560 MWe. Łączna moc zainstalowana brutto wynosi 2 960 MWe, natomiast moc osiągalna brutto Elektrowni wynosi 2 941 MWe.";

2) w części VI. decyzji ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Wprowadzanie do wód rzeki Wisły w km 426+175, poprzez kanał zrzutowy wód pochłodniczych (współrzędne geograficzne wylotu N 51°40'01.33" E 21°28'05.16"), oczyszczonych i schłodzonych ścieków z Instalacji Odsiarczania Spalin, w ilości:

$Q_{max.h}$ = 120,0 m^3/h

$Q_{śr.d}$ = 1 900,0 m^3/dobę

$Q_{max.r}$ = 1 200 000,0 m^3/rok

Wskaźniki zanieczyszczeń w ww. ściekach nie przekroczą poniższych wartości:

odczyn (pH) – 6,5 -9,0

temperatura – 35°C

zawiesiny ogólne – 35,0 mg/l

fluorki – 25,0 mgF/l

cynk – 2,0 mg Zn/l

kadm – 0,4 mg Cd/l

rtęć – 0,06 mgHg/l

miedź – 0,5 mgCu/l

ołów – 0,5 mgPb/l

nikiel – 0,5 mgNi/l

chlorki – 30 000,0 mgCl/l

siarczany – 2 700,0 mgSO_4/l

azot ogólny – 130,0 mgN/l

bor – 300,0 mg/l";

3) w załączniku do decyzji tabela nr 7 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 7 Wykaz rodzajów i ilości odpadów innych niż niebezpieczne dopuszczonych do wytwarzania w wyniku funkcjonowania instalacji IPPC.

Lp.	Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Ilość odpadów [Mg/rok]	Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów
1.	10 01 02	Popioły lotne z węgla kamiennego	140000,00	Skład: głównie Al_2O_3 i SiO_2, a w mniejszej ilości: chlorki, CaO, SO_3, P_2O_5, Fe_2O_3. Odpady niepalne, nietoksyczne, nieposiadające właściwości wybuchowych i utleniających; w postaci stałej, sypkiej, drobnoziarnistej (o granulacji od <0,5 do 2 mm), barwy szarej.
2.	10 01 05	Stałe odpady z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych	243000,00	Skład: w 99 % dwuwodny siarczan wapnia $CaSO_4$ x 2 H_2O, nieznaczne ilości popiołu lotnego (kod 10 01 02). Odpady niepalne, nietoksyczne, nieposiadające właściwości wybuchowych i utleniających; w postaci stałej, sypkiej; barwy blado-żółtej.
3.	10 01 21	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 100120	3400,00 s.m.	Skład: głównie pierwiastki śladowe wytrącone w postaci wodorotlenków, drobne ilości siarczanu wapnia, a także duża ilość chlorków związanych z wapniem i magnezem, nieznaczne ilości popiołu lotnego (kod 10 01 02). Odpady niepalne, nietoksyczne, nieposiadające właściwości wybuchowych i utleniających; w postaci sprasowanej, o strukturze podobnej do glin; barwy-brązowej.
4.	10 01 25	Odpady z przechowywania i przygotowywania paliw dla opalanych węglem elektrowni	6000,00 s.m.	Skład: resztki skały, bardzo twarde kryształy węgla (tzw. piryty), kawałki drewna, złomu, pył węglowy. Odpady niepalne, nietoksyczne, nieposiadające właściwości wybuchowych i utleniających; w postaci stałej, barwy jasnoszarej.
5.	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	1340000,00 s.m.	Skład: głównie Al_2O_3 i SiO_2, a w mniejszej ilości: chlorki, CaO, SO_3, P_2O_5, Fe_2O_3. Odpady niepalne, nietoksyczne, nieposiadające właściwości wybuchowych i utleniających; w postać stałej sypkiej, barwy szarej.
6.	10 01 81	Mikrosfery z popiołów lotnych	4 450,00	Skład: głównie SiO_2, Al_2O_3, Fe_2O_3 i CaO, wyselekcjonowane z popiołu lotnego, jego najdrobniejsze cząsteczki. Odpady niepalne, nietoksyczne, nieposiadające właściwości wybuchowych i utleniających; w postaci stałej, sypkiej; niski ciężar właściwy, granulki o średnicy do 0,5 mm wypełnione gazem.

Lp.	Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Ilość odpadów [Mg/rok]	Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów
7.	10 01 99	Inne niewymienione odpady	60,00	Skład: elastomer chemicznie zbudowany z alifatycznych łańcuchów polimerowych. Odpad stanowi zdemontowana guma z taśm przenośnikowych; Odpady trudnopalne (temperatura zapłonu powyżej 55°C), nietoksyczne, nieposiadające właściwości wybuchowych i utleniających; w postać stałej, elastyczne, koloru czarnego.
8.	19 09 01	Odpady stałe ze wstępnej filtracji i skratki z czyszczenia sit obrotowych pomp wody chłodzącej	500,00 s.m.	Skład: uwodniony piasek zmieszany z patykami, liśćmi, glonami. Odpady niepalne, nietoksyczne, nieposiadające właściwości wybuchowych i utleniających; w postaci stałej, o zapachu organicznym.

4) pozostałe elementy decyzji pozostawia się bez zmian.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 30 marca 2017 r. (data wpływu 5 kwietnia 2017 r.), uzupełnionym pismem z dnia 13 kwietnia 2017 r., ENEA Wytwarzanie sp. z o.o., Świerże Górne, 26-900 Kozienice, wystąpiła do tut. organu o zmianę decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 20 grudnia 2005 r., znak: WŚR.I.6640/13/6/05, udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej 7 346 MWt, zlokalizowanej na terenie ww. Zakładu, zmienionej decyzją Wojewody Mazowieckiego z dnia 5 lipca 2007 r., znak: WŚR.I.JB/6640/43/06, a także decyzjami Marszałka Województwa Mazowieckiego: Nr 55/08/PŚ.Z z dnia 15 września 2008 r., znak: PŚ.V./KS/7600-92/08, Nr 40/10/PŚ.Z z dnia 25 maja 2010 r., znak: PŚ.V/KS/7600-129/08, Nr 60/10/PŚ.Z z dnia 1 lipca 2010 r., znak: PŚ.V/KS/7600-129/08, Nr 117/10/PŚ.Z z dnia 15 grudnia 2010 r., znak: PŚ.V/WŚ/7600-129/08,Nr 106/11/PŚ.Z z dnia 14 października 2011 r., znak: PŚ.V/WŚ/7600-129/08 (sprostowaną postanowieniem z dnia 9 grudnia 2011 r., znak: PŚ.V/AT/7600-129/08), Nr 103/12/PŚ.Z z dnia 7 sierpnia 2012 r., znak: PŚ.V/WŚ/7600-129/08, Nr 89/13/PŚ.Z z dnia 28 czerwca 2013 r., znak: PŚ.V/KS/7600-129/08, Nr 299/15/PŚ.Z z dnia 26 października 2015 r., znak: PŚ.V/IP/7600-129/08, Nr 370/15/PŚ.Z z dnia 31 grudnia 2015 r., znak: PŚ.V/WŚ/7600-129/08 oraz Nr 93/16/PŚ.Z z dnia 11 lipca 2016 r., znak: PŚ-V.7222.134.2016.MR.

Wnioskowana zmiana dotyczy:

1. Zwiększenia mocy osiągalnej brutto Elektrowni.
2. Zwiększenia ilości odpadów wytwarzanych w wyniku funkcjonowania oczyszczalni ścieków, o kodzie 10 01 21.

3. Zmiany dopuszczalnych wielkości zanieczyszczeń w odprowadzanych z instalacji oczyszczonych ściekach przemysłowych w zakresie stężenia chlorków i boru (zwiększenie wartości) oraz siarczanów (zmniejszenie wartości).
4. Zmiany miejsca wprowadzania oczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych.

Po analizie merytorycznej wniosku, z uwagi na fakt, iż wniosek wymagał wyjaśnień, tut. organ pismem z dnia 23 maja 2017 r., wezwał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień do wniosku. Uzupełnienie w przedmiocie postępowania zostało przedłożone przy piśmie z dnia 7 czerwca 2017 r. oraz 2 października 2017 r.

Z uwagi na analizę merytoryczną wniosku po uzupełnieniach, pismem z dnia 23 czerwca 2017 r. przedłużono termin załatwienia sprawy.

Biorąc pod uwagę, że wnioskowana zmiana nie jest związana z „istotną zmianą instalacji" w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska, nie spowoduje zmiany sposobu funkcjonowania instalacji oraz znaczącego zwiększenia jej oddziaływania na środowisko, tut. organ odstąpił od ponownego zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w toczącym się postępowaniu. Zwiększony zostanie ładunek zanieczyszczeń chlorków odprowadzanych w oczyszczonych ściekach z IOS, niemniej, jak wykazano we wniosku, nie spowoduje to znaczącego (istotnego) zwiększenia negatywnego oddziaływania Elektrowni na środowisko wodne. W zakresie boru zawartego w odprowadzanych ściekach nie ulegnie zmianie wielkość odprowadzanego ładunku tych zanieczyszczeń, pozostanie ona na poziomie wynikającym z zawartości tych zanieczyszczeń w spalanym paliwie, jak również w odprowadzanych spalinach.

Pismem z dnia 28 czerwca 2017 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiła Fundacja Frank Bold, ul. Bandurskiego 22/4, 31-515 Kraków. Z uwagi na to, iż niniejsze postępowanie jest postępowaniem nie wymagającym udziału społeczeństwa, gdyż wnioskowane zmiany warunków pozwolenia nie dotyczą istotnej zmiany instalacji, postanowieniem z dnia 18 lipca 2017 r. tut. organ odmówił dopuszczenia ww. Fundacji do udziału w postępowaniu z wniosku ENEA Wytwarzanie sp. z o.o. z siedzibą w Kozienicach, o zmianę decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 20 grudnia 2005 r. Na ww. postanowienie Fundacja Frank Bold w dniu 2 sierpnia 2017 r. złożyła zażalenie, które pismem z dnia 7 sierpnia 2017 r. przekazano do Ministra Środowiska.

Pismem otrzymanym w dniu 9 sierpnia 2017 r. Fundacja Frank Bold, przedłożyła stanowisko w sprawie, które w ślad za zażaleniem w dniu 23 sierpnia 2017 r. przekazano do Ministra Środowiska.

Postanowieniem z dnia 13 września 2017 r. , znak: DZŚ-III.285.27.2017.MS, Minister Środowiska utrzymał w mocy postanowienie Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 18 lipca 2017 r.

Zgodnie z art. 10 §1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, pismem z dnia 22 września 2017 r., poinformowano stronę o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu. Prowadzący instalację nie skorzystał z przysługującego prawa.

Po rozpatrzeniu kompletnego pod względem formalnym i merytorycznym wniosku, Marszałek Województwa Mazowieckiego przychylił się do wniosku prowadzącego instalację w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego.

W przedłożonym wniosku prowadzący instalację wystąpił o zwiększenie ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w wyniku funkcjonowania instalacji, oznaczonych kodem 100121 – osady z zakładowych oczyszczalni ścieków. Wnioskowane zmiany wynikają ze zweryfikowania wyliczonej teoretycznie ilości wytwarzanego placka filtracyjnego a jego rzeczywistą ilością mogącą powstać przy maksymalnej wydajności instalacji odsiarczania spalin. Mając na względzie, że prowadzący instalację posiada możliwości techniczne i organizacyjne pozwalające na prowadzenie gospodarki odpadami w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, tut. organ przychylił się do wniosku strony, zmieniając pozwolenie zgodnie z jej żądaniem.

W związku z budową bloku 11, dla potrzeb wody surowej, zostały wykonane dwa ujęcia w kanale wód pochłodniczych. Z tego względu istniejący zrzut ścieków, z instalacji odsiarczania spalin (IOS) bloków 1-10, musiał zostać przeniesiony o około (ok.) 50 metrów, za ujęcia, tak, aby ścieki z IOS nie dostawały się do ujęć wody surowej dla bloku 11. Prowadzący instalację wniósł o ustalenie nowych współrzędnych miejsca wprowadzania ścieków do odbiornika.

Ponadto ENEA Wytwarzanie sp. z o.o. zawnioskowała o zmianę dopuszczalnych wielkości stężeń chlorków, siarczanów i boru w oczyszczonych ściekach odprowadzanych z IOS do wód rzeki Wisły, z uwagi na brak możliwości usuwania zasolenia oraz boru ze ścieków z IOS w stosowanej technologii oczyszczania wyżej wymienionych (ww.) ścieków oraz koniecznością utrzymania procesu odsiarczania na najlepszym jakościowo poziomie. W zakresie wnioskowanych zmian dotyczących limitu dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń zawartych w ściekach odprowadzanych z instalacji do wód rzeki Wisły, prowadzący instalację zawnioskował o zwiększenie dopuszczalnego stężenia chlorków do poziomu 30 000 mg/l, boru do poziomu 300 mg/l oraz zmniejszenie limitu dopuszczalnego stężenia siarczanów do poziomu 2700 mg/l.

Bor jest jedynym metalem ciężkim, którego właściwości amfoteryczne uniemożliwiają usunięcie go w standardowej oczyszczalni ścieków z IOS, rekomendowanej jako najlepsza dostępna technika (BAT). Ścieki z odsiarczania spalin stanowią duże wyzwanie dla technik usuwania boru ze ścieków, bowiem techniki które sprawdzają się w przypadku innych

rodzajów ścieków nie przynoszą oczekiwanych rezultatów w przypadku ścieków z IOS z uwagi na ich bardzo wysokie zasolenie. Bor występuje w ściekach maksymalnie nawet na poziomie kilkuset mg/dm^3. Stężenie boru w ściekach jest zdeterminowane z jednej strony jego zawartością w spalanych węglach a co za tym idzie w spalinach, a z drugiej strumieniem objętościowym ścieków wytwarzanych w IOS. Strumień ten zazwyczaj jest tak dobierany, aby uzyskiwać prawie stałe stężenie chlorków w czynnej zawiesinie absorpcyjnej w absorberze.

Usuwanie boru wymaga środowiska o podwyższonym pH, co stanowi warunek wstępny dla wszystkich testowanych technik jego usuwania. Problem technicznych i możliwych do zastosowania na skalę przemysłową w energetyce technik usuwania boru ze ścieków z technologii mokrej wapiennej odsiarczania spalin został omówiony szczegółowo w podanym do publicznej wiadomości 9 grudnia 2006 r. dokumencie pt. „Treatment technology Summary for critical pollutants of concern in Power plant wastewaters". Materiał ten opisuje stosowane i najbardziej obiecujące, testowane w skali pilotażowej technologie do usuwania tego problematycznego zanieczyszczenia ze ścieków. Spośród tych które znalazły zastosowanie w energetyce, aczkolwiek dla innych rodzajów ścieków, wymienia się tylko technologie membranowe. W odniesieniu do ścieków z odsiarczania spalin, z uwagi na wysokie zasolenie ścieków i związane z tym problemy eksploatacyjne membran (tworzenie się kamienia przy podwyższonym pH), technologia ta nie jest postrzegana jako przyszłościowa. Podobnie technologie sorpcyjne (jak dotąd brak zastosowań w przemyśle) oraz elektrokoagulacja z konwencjonalnym usuwaniem zawiesiny w postaci zawieszonej i koloidalnej (stosowana w górnictwie metali i przemyśle galwanizerskim, brak zastosowań w energetyce) nie znalazły zastosowania na skalę przemysłową w oczyszczaniu ścieków z IOS. W standardowej oczyszczalni ścieków stosowanej przy mokrym odsiarczaniu spalin ostatecznie o stężeniu boru w ściekach decyduje relacja zawartości boru do chloru w spalinach.

W decyzji wykonawczej komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (notyfikowanej jako dokument nr C (2017) 5225), wśród przykładów rozwiązań, które są traktowane jako BAT dla dużych źródeł spalania w zakresie metod odsiarczania spalin wymieniono głównie rozwiązania oparte o metodę mokrą wapienną. Techniki BAT przy mokrym odsiarczaniu spalin związane są ze stosowaniem standardowej oczyszczalni ścieków, której zadaniem jest usunięcie głównie metali ciężkich i innych zanieczyszczeń, które dostają się do zawiesiny gipsu podczas procesu odsiarczania spalin zachodzącego w absorberze. Oczyszczanie ścieków polega na regulacji stopnia pH, strąceniu metali ciężkich, usuwaniu i strącaniu cząsteczek stałych. Podstawowymi etapami

usuwania zanieczyszczeń ze ścieków w oczyszczalni są: neutralizacja i wytrącanie wodorotlenków i siarczków, klarowanie ścieków, zrzut ścieków oczyszczonych i odwadnianie osadów. Powyższe procesy nie obniżają zawartości chlorków i siarczanów w oczyszczanych ściekach. W związku z powyższym ścieki z odsiarczania spalin po standardowym oczyszczeniu charakteryzują się wysokimi stężeniami chlorków i siarczanów (wynikającymi z technologii prowadzenia procesu odsiarczania w absorberze).
Istnieje ścisła zależność miedzy ilością powstających ścieków, a założonym stężeniem chlorków w absorberze, które generalnie powinno być utrzymywane na możliwie maksymalnym poziomie, ponieważ pozwala to na redukcję ilości ścieków produkowanych przez IOS w jednostce czasu. Z drugiej strony możliwości minimalizowania ilości ścieków są ograniczone.

W ustawodawstwie polskim, w ustawie z dnia 18 lipca 2001r. Prawo Wodne - Dział III, rozdział 1 - określono cele środowiskowe oraz zasady ochrony wód. Cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych realizuje się podejmując działania zgodne z programem wodno-środowiskowym kraju. W przypadku wód powierzchniowych są to - zgodnie z art. 38d ust. 3 ustawy Prawo wodne: stopniowa redukcja zanieczyszczeń powodowanych przez substancje priorytetowe oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego i zaniechanie lub stopniowa eliminacja emisji substancji priorytetowych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.

W myśl § 14 ust. 2 Rozporządzenia nr 5/2015 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2015 r. w sprawie ustalenia warunków korzystania z wód regionu wodnego Środkowej Wisły (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego poz. 3449 i poz. 9450) dopuszcza się lokalizowanie nowych zrzutów ścieków lub zwiększenie ilości wprowadzonych ścieków lub zwiększenie ilości wprowadzonego ładunku zanieczyszczeń do odbiornika o stanie lub potencjale ekologicznym poniżej dobrego jeżeli nie spowoduje to pogorszenia w miejscu zrzutu zanieczyszczeń wartości tych parametrów fizykochemicznych i substancji priorytetowych, które zdecydowały o złym stanie wód. Miejsce zrzutu ścieków z Elektrowni znajduje się na obszarze jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) oznaczonej pod nazwą Wisła od Wieprza do Pilicy (europejski kod JCWP – PLRW 2000212539). Zgodnie z Planem Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjętym Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. poz.1911), JWCP Wisła od Wieprza do Pilicy stanowi naturalną część wód o stanie złym i zagrożonej realizacji celu środowiskowego, którym jest osiągnięcie m.in. dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Zmierzona substancja priorytetowa dla której środowiskowe normy jakości w analizowanej JCW w dorzeczu Wisły zostały przekroczone to benzo(a)piren.

Warunki odprowadzania ścieków oczyszczonych z IOS do rzeki Wisły reguluje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 1800).
W związku z wysokim zasoleniem występującym w oczyszczonych ściekach z IOS analiza spełnienia wymagania dotyczącego oddziaływania ścieków zasolonych (o zawartości sumy chlorków i siarczanów powyżej 1 500 mg/l) na wody powierzchniowe w przypadku ich wprowadzania do wód rzeki Wisły odnosi się przede wszystkim do dotrzymania warunku stężenia 1 g/l sumarycznej zawartości chlorków i siarczanów przy założeniu pełnego wymieszania w odbiorniku.

Aby wykazać, że niniejszy warunek jest spełniony, wnioskodawca przeprowadził analizę zmiany stężenia chlorków, siarczanów oraz boru w Wiśle po wprowadzeniu do niej oczyszczonych ścieków z IOS. Obliczenia przeprowadzono dla wariantu odprowadzania bezpośrednio do rzeki ścieków o najwyższych dopuszczalnych stężeniach tych parametrów, przyjmując najwyższą wnioskowaną ilość odprowadzonych ścieków z oczyszczalni ścieków z instalacji odsiarczania spalin ($Q_{max.h}$ = 120 m^3/h), przy najniższym odnotowanym na przestrzeni ostatnich 40 lat przepływie w rzece Wiśle w profilu Elektrowni Kozienice (najniższy z najniższych obserwowanych NNQ = 115 m^3/s) oraz stężenia chlorków, siarczanów i boru (na podstawie danych z WIOŚ dla JCWP powyżej Elektrowni Kozienice). Przeprowadzone obliczenia wskazują, że zrzut oczyszczonych ścieków z IOS wywołuje niewielki wpływ na jakość wód rzeki Wisły w zakresie zmiany stężenia chlorków, siarczanów oraz boru. Przyrost wartości w przypadku chlorków – 7 mg/l mieści się w granicy błędu pomiarowego, podobnie jak w przypadku siarczanów, dla których zmiana wartości stężenia po wprowadzeniu ścieków z IOS o wnioskowanych parametrach będzie wynosić ok. 1 mg/l. Nie ma również możliwości, aby przekroczony został warunek stężenia 1 g/l sumarycznej zawartości chlorków i siarczanów przy założeniu pełnego wymieszania w odbiorniku przy najbardziej niekorzystnych warunkach w rzece.
Wprowadzanie ścieków z IOS o wnioskowanym ładunku zanieczyszczeń nie spowoduje pogorszenia obecnych warunków oraz zmiany klasyfikacji stanu JCWP.

Zgodnie z art. 155 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

W niniejszej sprawie zmianie decyzji Wojewody Mazowieckiego z dnia 20 grudnia 2005 r., znak: WŚR.I.6640/13/6/05 nie sprzeciwiają się przepisy szczególne i przemawia za tym słuszny interes strony.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej służy stronie prawo odwołania do Ministra Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330), potwierdza się uiszczenie opłaty skarbowej w wysokości 10,00 zł (słownie: dziesięć złotych) w dniu 31 marca 2017 r. na rachunek bankowy Urzędu m. st. Warszawy, Dzielnicy Praga Północ w Warszawie przy ul. ks. I. Kłopotowskiego 15, nr konta: 96 1030 1508 0000 0005 5002 6074.

z up. Marszałka Województwa

Marcin Podgórski
Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami
oraz Pozwoleń Zintegrowanych i Wodnoprawnych

Otrzymują:
1. ENEA Wytwarzanie sp. z o.o.,
   26-900 Kozienice, Świerże Górne
2. aa

Do wiadomości:
1. Minister Środowiska
   pozwolenia.zintegrowane@mos.gov.pl
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
   00-716 Warszawa, ul. Bartycka 110 A
3. Departament Gospodarki Odpadami oraz Pozwoleń Zintegrowanych i Wodnoprawnych
   UMWM Wydział Bazy Odpadowej i Informacji w miejscu